

Szerkesztőség:
Templom-utca 15. hova a lap
szellemi részét illető minden
közli. Intézőndő. Telefon 38. sz.

Előfizetési ár:
Égész évre . . . . . 8 kor.
Fél évre . . . . . 4 kor.
Negyed évre . . . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

ZSILVÖLGYE

POLITIKAI, TARSADALMI ES GAZDASAGI HETI-SEMLE.

Társzerkesztő: Dr. RIEBEL ÁRMIN.

Felfelős szerkesztő: MADERSPACH VICTOR.

Kiadóhivatal:

Munyán-nyomda. hova a hír-
delések és pénzkiutendvények
intézendők. Telefon szám 16.

Hirdetések:

írszabály szerint. Nyitlár
kiutendvények soroként 40 f.
Megjelenik minden vasárnap.

Még meddig...?

„A szabadság küzdelme hosszú, de győzelme biztos.“ A szabadságnak van-e markánsabb ellentéte, mint a rabszolgaság? Sok ezer esztendő kellett hozzá, de végrehalárá szűnőfélben van s ha a történelmi tanúságok nem csálnak, meg kell egészen szünnie.

A feudálismus elég sokáig nyomta Europa vállait, ma már csak káros következményei bántják a figyelő szeméit.

A jobbság, e speciális magyar termék, csak még itt-ott veti fel árnyékát. Gyökere már a Dózsa megütésített trónusán kiégett, s ha mégis egész 48-ig tengette életét, az csak annak a bizonyíték, hogy „A szabadság küzdelme hosszú.“ A szabadság küzdelme nemcsak hosszú, de véres is. E vér azonban olyan, mint a keresztény mártíroké: újabb és újabb hajtások szökkennek abból.

Mennyi vérébe került Európának a török iga lerázása! Mennyi vér folya csak a napokban a balkán államcskák földjén.

Ezek tulajdonképp a török iga lerázására szövetkeztek, küzdelmük tehát a szabadság harca vala.

Az életben nagyon sok ironia van. Mig azok ott a szabadságért küzdöttek, Magyarországon a „Gerő századosok“

kardja azért villog, hogy a szabadságot megnyirbálják.

Tekintettel a külpolitikai helyzetre, a nemzet beletörődik a közös monarchiának hozott iszonyu pénzáldozatba. Csakhogy a hadsereg akcióképes legyen, feleli, hogy itthon anyagi tönk fenyeget, a földműves, az iparos, a kereskedő áldozatul esik a nagyhatalmi hóbotnak. Mindez áldozatul meghozza az ausztriai molochnak, abban a reményben, hogy a közös biztonság szilárdabb alapjait rakja le.

A nemzet lemond a küzdelemlről, a mit itthon alkotmány megvédésére folytat; elfelejti a Gerő századosok karddöféseit, bár ezek szívébe mártatnak, panasz nélkül tiri annak gyötrelmeit. A nemzet arca nemcsak a gyötrelmekben vonaglik, hanem rá van nyomva a botrányos panamák szégyene, gyalázata is. Hordozza lelkeben mindezen keserveket. Miért? Amny küzdelem árán kivivott szabadsága roncsait reméli némi-leg javíthatni. Azt hiszi, hogy bár nagy volt az áldozat, de a vesz elvonultával ismét háborítás nélkül szabadsága pillérei- nek lerakásán dolgozhatik. S miközben a nemzet az olajfákhegyén izadva így bolyong, addig Lukács alkudozik: mit akartok nekem adni és én megtöltöm a pártkasszát?

Mi közöm nekem ahhoz, hogy a Margitszigetnek szent epithetionja van; mi közöm nekem ahhoz, hogy a nemzet ed-

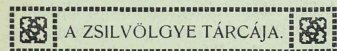
dig kegyelettel tekintett a Margitszigetre! Mi közöm nekem ahhoz, hogy a helyen, a hol egykor ájtatos zsolozsmák zengedeztek, a hol egykor a magyar nemes lovagok kobzai mellett édesen tisztá szerelméről énekeltek, ott nemskóra rimák kacaja, büzös lehelete fogja megmérgezni a levegőt?! Mi közöm nekem ahhoz, mit mondana mindehhez az előbbi tulajdonos; mi közöm nekem ehhez is, ha a munkapárt azt kiáltja: ha e gseftet elbocsátod, nem vagy a császár barátja!

Igy Lukács és a munkapárt. Tisza pedig, hogy megelőzze az ellenzékét, összehívja az országgyűlést, — dehogy országgyűlést! Összehívja a munkapártot és mossa a kezét...

Hova jutunk? Biztos lesz-e így a szabadság győzelme, vagy tán már rá is léptünk azon utra, mely Lengyelország sorsára vezet?!

A községi háztartásról.

A „P. és V.“ szokatlan tárgyalagos stílusban és még szokatlanabb személyi vonatkozások nélkül szóvateszi a „Zsilvölgye“ f. évi 42-ik számában „Vármegyei közgyűléshez“ cím alatt megjelent bíralatomat a községi gazdálkodásról és a cáfo-

A ZSILVÖLGYE TÁRCÁJA

Memento mori!

(Temetői gondolatok.)

Hideg őszi szél sivit el a száraz, disztél megfosztott, kopár mező felett. — Kisérletesen ráva a száraz galyakat, melyekről zizege hullanak alá a sárgult levelek. Az elmulás, a megsemmisülés gondolata markolja meg az ember szívét, mikor e pusztulást, a természet eme csendes haldoklását látja s önkéntelenül fülebe tola-
kodnak e szavak:

Memento mori:

És most a kegyeletnek, a megemlékezésnek ünnepe szászorosen csengnek fulúnkbe e szavak s mire talán az élet ezer baja, örömei között soha vagy csak ritkán gondolunk, most előtűnik áll a halál rideg gondolata.

Künn járok a temetőben a halottak nagy birodalmában, a sirhantok között. Itt e néma csendben megtörik minden büszkeség s felni kezd a gyarló ember. Itt ébredünk tulajdonképpen semmisségünk megsemmisítő tudatára. Itt a temetőben látjuk érezzük, hogy minő kicsinyek vagyunk és minő nagy az Isten.

Előtűnik lebeg szüntelen jövődő sorsunk, érezzük az elmulás leheletét, suhógó szelét és elmélkedünk az elmulásról a megsemmisülésről.

Ugy elbolyongok e néma és némaságukban is nagyon beszédés sirok között, November fagyos lehelete lebeg közöttük s a maga haldokló disztét vesztett természet, minden egyes sirhant, minden egyes sirkereszt csak az elmulásról beszél. Minden csendes körülöttem, csak egy száraz fűszál zizegése hallszik, amint a szél meglebegetti amot a sirhantot. Oda nézek és kérdem magamban vajjon ki nyugszik ott? De szemem átkéint a sir fölött, a távolba mélyed . . . a lelkeim szál,

száll azokon a szép hegyeken túl és megáll ké sirhant előtt. Kik nyugszanak itt, Kik nyugszanak itt? Oh mi fájo a kérdés! Szívemet s . . .

a felelet: édes szülem. Leborulok a sirkereszt tövébe és omlanak könyeim. Ók nyugszanak, rég ott vannak már az édes anyaföldben, csak emlé-
kük maradt meg nekem, meg tán szeretetük szál át szívembe. Ugy érzem, hogy mindenkit szeret-
nék keblemre ölelni mindenkit szeretnék felelem-
l szeretnék fájókonyeket tömöríteni, — érzem, hogy
nincs különbség az emberek között, hisz egyszer
mindenki ki jut ide a temetőbe s ha jön a késői
kor gyermeke, nem fogja biztosan elválasztani
tudni a gazdag porát a szegényétől. Összekeve-
redik minden por. Nincs más itt mint por! Is
hamu.

„Emlékezzél meg ember, hogy porból léttél és porrá leszel.“ Tagadja valaki ezt a temetőben? Lehetetlen. S mégis, mégis hogy patog a góg, hogy tombol a hatalom a tesivériség ellen! Pedig

OLIMPIA-MOZGÓ

POMPEJI VÉGNAPJAI

BULWER VILÁGHIRŰ TÖRTÉNELMI REGÉNYE UTÁN.

tok legkényelmesebb modorában tagad anélkül, hogy pozitív bizonyítékokkal cáfolna.

Térszűke miatt 8 hasábos cikkben nem reflektálhatok terjedős megjegyzéseire, de nem hallgathatom el a következőket.

Azt állítja ugyanis az említett cikk, hogy a vízvezetékí díjakból nem 25, hanem, 50,000 korona bevétele lesz a községnek.

Epen olyan kombináció ez, mint az én állításom, mert sokkal közelebb fekszik a valósághoz, hogy csak 25,000 korona lesz a község bevétele a vízhasználati díjakból, mint az a minden pozitív adatkülki kalkuláció, hogy 50,000 korona lesz. A jövő, sajnos nekem fog igazat adni. De feltéve azt a hihetetlen állítást, hogy 50,000 korona lesz a község bevétele, akkor is a 70,000 korona tőke és kamattörlesztésre és 10,000 korona kezelési költségre még 30% pótdadót kell kiróni, a mi a községi adón 25%-al fogja emelni. A vízvezeték hasznosságát jonak látom, csak azt vitatam, hogy a község anyagi viszonyaihoz képest még korai volt a vízvezeték. Várható volt még 10–15 évig, minthogy egészséges jó víz eddig is volt és kevés költséggel meginkább lehetett volna erről néhány közkút létesítésével gondoskodni, addig is míg a község anyagi helyzete a vízvezeték kiépítését megengedi.

Elismerem, hogy nagyon jó a vízvezeték, de nem akkor a midőn a polgárok ugvis nyögnek a közterhek sulya alatt.

Vitáját továbbá a cikkíró, hogy egyszeri budapesti utazgatásra két személy nem 500–500, hanem a kettő összesen 500 koronát kap s így a budapesti utazgatás nem 6–8000 kor., hanem csak ennek 1/3-nál is kevesebbet került volna.

Nekem nem áll módomban a községi pénztár adataiba betekinteni, mert ezt hiva-

talos titokként őrzik, holott a törvény szerint a községi számadásokat közsézmérel ki kellene tenni s értől az adózókat hirtelenyleg értesíteni. Amde még a törvényhatóság által kiküldött számvizsgáló-bizottsági elnököt, sem a számadás vizsgálathoz, sem arra a közgyűlésre nem hívták meg, a melyen a képviselőtestület a községi számadásokat tárgyalta, holott mint virilis képviselőt is meg kellett volna hívni. Hát ehhez cikkezök mit. szöl és mit mondjon az adózó polgárság?

Amde maradjunk minden egyes budapesti utazgatásnál a cikk által elismert esetenként 500 koronánál, akkor is az enállításon helyes, mert köztudomásu, hogy havonkint legalább egyszr, de több esetben kétszer is utazgattak Budapestre és akkor már kijön a 6–8000 kor. évi kiadás.

Még mindig jogosan kérhető, hogy szükséges volt-e annyi utazgatásra akkor, a midőn országgyűlési képviselőnk annyi jó akarattal és fáradozással utána jár a községi ügyeknek. Avagy az ügyek csoportosításával évenkint 3–4 felutazással nem-e lehetett volna a község dolgait elintézni.

A községi mérnöknek csak 5000 kor. tiszteletdíj kifizetését ismeri el a cikkírója és azt, hogy 800 kor. évi fizetés élvezett.

A számadásokat a már érintett okból nem közölhetjük, de a közgyűlésen jelen volt képviselőltöl tudjuk, hogy a községi szabályozási térképért 7000 kor. a magassági jelzések elkészítéséért 3000 kor. kapott a községi mérnök olyan munkálatok címén, amelyért egy építész több száz kor. tiszteletdíjat s a kövezési és csatornázási munkálatoknál alkalmazott községi megbízott külön napidíjakat kapott huzamosabb időig.

Mindezeket összesen kijön a 17000 kor. amit állítottam.

sorsa egy — a halál. A temető az egyenlőség iskolája. Logikája kérlelhetetlen. De kevesen látogatják az iskolát. Kevesen gondolnak arra, hogy ejön az idő, mely nyugalomra hív, hogy eljön a perc melyben utolsót dobban szívünk s mikor miánkei is ide hoznak. S azután... Hányan nem gondolnak arra, pedig rettenetes dolog az élő lsten kezébe esni. Addig keressük tehát az Urat, amit megtagadhat. Ne engedjük a kegyelmi időt eredménytelen elmulni. Előre figyelemzet az Ur: a megtagadottól szívnek rossz dolga lesz, az igaznak halála ellenben gyönyörű és öröm teljes ávozás az örök boldogság helyere.

A néma sírok hangosan kiáltják: Memento-mori! Emlékezzél meg... Gondolj a halálra, mert az nem jelenti be jóvetélt min.ig, néha tükön lep meg. Gondolj a halálra, mert az nem kegyelmez senkinek, megvesztégeteten.

Mig e földi élet oceánján halad tova hajónk, sok vihar éri, sok veszély fenyegeti. S ha gyengének érezzük magunkat az élet nagy küzdelmeiben, ha az életben való mindennel való törődés elhomályosítja előlünk végső célunkat, akkor jól-

junk ki ide, a halottak közé, gondolkozunk az üröl, amelyet mindenkinek végig kell járnia és akkor mint égi világosság tünik fel lelünk előtt e siralom völgyében való tartózkodás célja t. i. az örökké való dolgok munkálása.

Merengéséből a temetői kápolna kis csengője ráz fel. Körülöttem ezer meg ezer csillag ragyog a sírokon. A temető tele van emberekkel, kik mind megemlékezni, kegyelet adót leróni jöttek ide. Az arcokon a gyász szomorúsága, némelyeknek szeméből még könnyek is fakadnak. Itt kis gyermekek imádkoznak, ott tisztas öreg fő hajlik meg, egy-egy fényesebben kivilágított díszesebb sirt sokan állnak körül. Mindenütt szomorúság sóhaj, könny és fájdalom. ... Halottak estéje van, ... A szomoruan világos és virágos sírok között szinte érdeveződen hangzik fel az ének! „Ne sirjatok! ... Majd ha egykor elhagyjuk e földi vándorlást ... tul a síron ... tul a síron ismét meglátjuk egymást.”

A községi iskola 4 tanítója és 2 óvónője fizetése, a helyiségek belső felszerelése és bérletére vonatkozó 25000 kor. kiadást egy iskolaszéki tag értesítésére köztöttek, különben itt is elfeledte számadatokkal kimutatni védevesemet a cikkezök, holott módjában lett volna. Az nem áll azonban, hogy 10000 kronát kell kiadni, mert ha jól utánanézzünk a dologi és személyi kiadások ennél nagyobb összeget tesznek ki.

Elismeri cikkíró, hogy 550,000 koronás kölcsön kieszközöléséért a bíró és jegyző 500–500 kor. jutalmat kaptak, de azzal akarja ezt indokolni, hogy ez nem maradt zsebükben, mert az utazással járó költségekre kellett.

Amde elefejtji, hogy ebben az ügyben tett minden utazásért 250–250 kor. vagyis esetenkint 500 kort. felvettek a közpénztárból és nem kell bizonyítani, hogy ezzel az összeggel is nagyon gavallérosan meg van fizetve az ügyben tett eljárás és utazási költség.

Cikkemnek a legfontosabb és a polgárok zsebébe való állítására azonban nem reflektál az igazolásnak szánt válasz. Hiányzik a bírói jelentésből a község adóságának kimutatása, pedig az sokkal jobban érdekl a községségre mint az, hogy havi kézbesítés történet és, hogy hány akta számat inteztek el.

Ennél a kérdésnél hallgatással kinafi falat emel. De épen ezen hallgatás igazolja, hogy a község tartozása jóval meghaladja a két millió koronát.

Ily magas tartozás közepett parancsoló köteleessége az előjáróság szinpádn szerleplő községi vezetőknek, hogy „lefelé” tekintsenek, a fölösleges kiadásoktól tartózkodjanak, csakis a legszükségesebbekre szorítkozzanak, mert könnyen bekövetkezhetik a többször hangoztatott ama kijelentés, hogy Petroszény községe a mostani gazgáldokással csödbe juthat. A rossz gazdálkodás molochját az oda dobott üres házak nem fogják kielégíteni.

Ismerek nagy közjóvedelemmel rendelkező népes nagyközségeket, melyeknek tisztviselői kevesebb díjazással töltik be fontos községi hivatásukat. Távol álljon tőlem azon gondolat is, hogy céloznék Petroszény nagyközség tisztviselőinek fizetésére, tudom, hogy nehéz viszonyok között megérdemlik. Csak azt akarom jelezni, hogy más nagy községekben nem megy fel a főbíró fizetése 1400 kor. fixfizetéssel 2200 kor. felül, emellett napphosszat községi hivatalos teendőit végzi, rendelkezés alatt áll a községségnek. Sajnálatos ami állapotunk, hogy a községi bírók heteken át nem lehet föltálnai a községházánál.

A cikkíró nem állhatta meg, hogy a legényegylet és hitoktatók felé ne rugdalózzék. Ez már a cikkének komolyságát is lerántja és e téren mi nem követjük.

Olimpia mőzgóban legközelebb Pompeji végnapjai. A legrökeletesebb filmalkotás. Felülmúlja „Quo Vadist.”

Cikkirő $\frac{1}{4}$ milliós budgettről beszél, melyből a munkásgimnáziumot 100 koronás segélyben részesíti, s azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy ezen összeget a kath. legényegylet keveselné. Korántsem! Ha többet nem, ennyit az is megérdemelne, mert nincs feladatának, céljának megfelelő sőt a várakozásnak ez ideig teljesen megfelelt.

Cikkirónak nem csoda, hogy a torony órák akadnak meg a szeme, mert alkalma van a nap bármely szakában látni és ütését hallani.

A toronyóra a maga rendeltetési helyén pontosan betölti a maga hivatását, részleglál a község által adandó 80 kor. járátási díjra. Ha járásában az időviszontagságai nagy ritkán gátolják, felszámolással a község érdekében a cikkirő mindig élhet.

Cikkirő a községi iskolánál hitoktatói tiszteletdíjáról tesz említést, s azt állítja, hogy miért nem sokkaljuk az ezeket. Én úgy tudom, hogy a hitoktatók a hitani órák aránya szerint kapják megérdemelt tiszteletdíjaikat. A róm kath. hitoktató 240 kor. a gör. kath. és keleti 160 kor. az unit. ha kap, arány szerint kevesebbet. Itt azonban ezekről szó. Tévédése hány percentsé? Most csak ennyit.

Bf.

INNEN-ONNAN.

A hercegprimás megtörte az érthetetlen birkatürelmet, bepörölte „A Nap” c. lapot. A volt hercegprimás, Vaszary, a „pax”-ot írta zászlajára, azon hitben, hogy embertársai megéri a jelszót s viszonzni fogják azt minden vonatkozásban. De csalódott. A mai ember nem érti meg e szót. Külsőleg ajkán hordja, de bensőleg messze áll attól. Igen, mert a mai embernek a külsőség, a látszat, a póz imponál s nem a benső tartalom. Ez után indul. Így történt, hogy Vaszary ósdi „pax” jelszavára is fittvót hányt s uton-utfélen támadta az egyházat, gunyolta intézményeit, piszkolta papjait, rágalmazta vezetőit — így a közéletben, mint főleg a sajtóban. És a magyar egyház úgy tett mint Arany János utszeli vándora: a sárral dobálózó lócsiszárral nem pörölte, hanem félreállt s a sárt letörölvén, tovább ment. Megbocsátott. De ime a lócsiszárak vakmerősége nőttön-nőtt. Utóbb már direkt sárszállító kocsköbön hordták a sarat és lapátalt, csöbőrel zudították a sarat. Csernoch, az új hercegprimás megalkotta ezt. Belátja, hogy a „pax”-ot a mai ember szereti kihasználni, viszonzni azonban nem. A hercegprimás a rádobott sarat felmarkolta s visszavágta a házjelő, bőrbőren nem férő lócsiszárra. Sajtóról indított „A Nap” ellen, s ezzel példát adott, hogy miképpen kell mindenfajta lócsiszárral szemben eljárni. Hisszik, hogy rákérlet a sor az Uttörőre, a Népszavára stb. s vége szakad mindama förtelmességnek, melyet e lapok megengednek maguknak minden ellen, ami nekünk, a többségnek, szent és drága. És hisszük azt is, hogy néhány tollbandita lecsukása és az érzékeny pénzbírság végre is megállítja e lapból kitérő sáfáryamat.

A kievi rituális vérvádról ír naponként nemcsak a „magyar” sajtó, hanem a külföldi sajtó is. A kérdéshez nehéz hozzászólni, mert hát könnyen félreértnek. Pedig hát ha lehet katonai fitokról, a családi tüzhely intimitásairól beszélni és írni — a sajtószabadság védelme alatt, akkor lehet az olyan társadalmi kérdésről is, minő a tisztaeszleír, vagy most a kievi eset. Hogy van-e rituális gyilkosság, vagy nincs, azt mások döntik el. Mi csak azon csodálkoznak, hogy miért keljen a nagyközönségnek a reggelinél, ebédnél, vacsoránál, a kaszinóban, a műhelyben stb. mindig arról olvasni, hogy egy elvetemült ember kiévben meggyilkolt egy gyermeket? Miközbe a világ valának más államok igazságszolgáltatásához? Egyábirant erre nézve is megmondjuk a véleményünket.

Mi azt mondjuk rituális gyilkosság nincs, mert a zsidó vallás mint ilyen kizár minden gyilkosságot. Ehhez kétség se fér. Amde azt is tudjuk, hogy nem minden zsidó olyan művelt, fölvilágosult és aszimilált, mint a magyar zsidó. Ezek velünk és köztünk nőnek föl, ami szokásainkat, gondolkodásunkat és elveiket sajátítják el s azért annyira asszimilálódtak, hogy alig van különbség — a kivételeket leszámítva — keresztény és zsidó között mindarra nézve, ami a háza ügyét, a polgárok javát s a közöbékét illetik. Vannak azonban más országokban olyan zsidók, akik messze esznek ezen mértéköt. A kievi lengyel zsidó pl. nemcsak azt az edényt törö össze, amelyből keresztény ember evett, hanem a tüzhelyét is összedönteti, amelyn az főzött. Aki annyire gyűlöli a keresztényt, akinek lelken ilyen sötétség borong, annak gondolataiért és cselekedeteiért nehéz jótallani. Az ilyen fanatikusot kitélhetik olyan cselekedet, melyért senki se felélt. És ez nemcsak a zsidóknál, hanem a keresztényeknél is előfordulhat. Ezért azonban sem a zsidóságot, sem a kereszténységet nem lehet józan ésszel kerékbtörni.

UJDONSÁGOK.

— Személyi hír. Kekel János bányamérnök nov. 1-én foglalta el új állását, mint bányavezető, Kőpeczen (Háromszék megye) hogy ez új köszönbánya üzemelt felvirágoztassa s ifjú energiájával kifejlésze. Munkásságához szerencsét és áldást kívánunk.

— Halottak estéje és a sírok kivilágítása az ideének faktorok autentikus magyarázata szerint az idők nem nov. 1-én, hanem 2-án lesz amit azt mult számunkban indokoltuk is.

— Állami iskolánk ügye. Sok lótas-futás után végre sikerült a vall. és közokt. ügyi ministerium figyelmét a zsilvölgyi áll. el. iskolák felé is fordítani. Okt. után naplában a ministerium megbeszélés P. Petróczy István szolgálatára a ministeriumba berendelt tanfelügyelő megtekintette a zsilvölgyi iskolákat s maga is elcsodálkozott azokon a miserábius iskolai viszonyokon, a melyek az iskolai épületek illetőleg, a Zsilvölgyben vannak. Tanácskozott a biztos a zsilvölgyi faktorokkal s amint hírik, special Petrozsényben olyan megállapodásra jutottak, hogy az összes elemi iskolákat, természetesen a zárdaiskolák kivételével, átveszi az állam, a társulat ugyan épített iskoláig még egy tanteremmel kibővíve átadja az államnak, az állam pedig 150 000 koronás költséggel a tavazon megkezdti egy új állami elemi iskola építését az ovoda telken, a járásbírók épülettel szemben. A jövő tanévet az áll. elemi iskola így 20 tanerővel fogja megkezdni. Bizonyára örvendetes tény lesz ez, a melyvel a sokat vajdó elemi oktatás ügye Petrozsényben is már egyszer előre jut. Az állami el. iskolába beirt tanulóik száma már a 730-at is meghaladja

— Tanítók önésegélyző egylete. Eleggé nem értekelhet eszmét hoztak felszínre a helybeli áll. elemi iskola tanítói. Számoval a mai drágasági viszonyokkal, elhatározták, hogy önésegélyező egyletet állítsanak fel, mely egyesület egyes részről a hozzáfutódó tagoknak a legminimálisabb százalék mellett kölcsönt ad, másrésztől a vartalan csapás által sújtott tagoknak segélyt nyújt. Ily ideális célok bővebb fejtegetésére nem szorulk. Részünkről csak örülni tudunk ez eszmének és gratulálni az eszme felhozónak. Ugy tudjuk, hogy a kibocsátott felhívásoknak már is meg van a kívánt eredményünk, mert tömegesen jelentkeztek a tagok, úgy annyira, hogy a megalakuló gyűlés megtartásának már mi sem állt gátján.

— Helyreigazítás. Mult számunkban közöltük, hogy a petr. 110 számú fiók árva és özvegy alap javára a társulati vendéglőben mulatság lesz. Tévesen azt írtuk, hogy a mulatságot a rokanti egylet rendezi. Ez nem áll, mert a rendezésben igen sokan az úgy íránt érdeklődők is részt vesznek.

— Postás mint detektiv. Közállapotainkra nagyon jellemző eset történt okt. 20-án délelőtt 9 órákor a petrosényi piacotér, amely eszebből különösen a bevásároló hálok egy nagy sokat tanulhatnak a bevásárlási pénzt illetőleg. Az eset így történt. Egy helybéli úr az említett időben a piacra ment bevásárolni, húsz koronát vitt magával erszényében. Az egyik árusnál egyéb mást bevásárolva, pénzt felváltatta a kassza által más szükséges dolgok beszerzéséért. De mikor fizetni akart, pénzt már nem találta, zsebéből klopolták. Kérdez, kuzat, jajveszék, de a tolvajnak semmi nyoma; rendőrt kélt, de azok elűntek mint a kamföveg. Végre egy becsületes román ember rámutat P. u s s A György zsici emberre, aki a legáltalánosabb arccal sajnálkodik a vesztésen, s azt mondja, „En láttam mikor ez az ember a nagysága zsebéből a pénzest tárcát ki huzta.” A vesztés ekkor Pussára támadt, de az meg a szeretett adva, tagadott. A vesztés tanácsalantun és segítség nélkül állt. Mindezt végignézte T. o r d a Ignác m. kir. postakézbisítő, aki azt ajánlotta, hogy a gyanus embert motozzák ki. A tanácsnak meg is lett az eredménye, mert rövid keresés után az erszény nála meg is találtak. De most jön még csak a java. Se szó, se beszéd a tettes torkon ragadja az urinót, egyméhánynál, rajta és futni kezdi a Mintia vendéglő felé. A tolvaj már már elmenekül, ha olti nincs Torda, aki nehez postatásikny nyakában és kézbesítővel levelekkel egyik kezében utána tromfolt és elcsipki a tolvajt Viszi a rendőrségre, ahol végre egy negyedóra mulva elkövölt egy rendőr és nagy hitaloson pártfogásába veszi a bűnös. A bűnös tetít beismerte, átadott azonnal a csendőrségnek. És mos már minden rendben folyik. Még eddig Torda ellen ügykőrséret miatt jelentés nem tetettet. Beküldtetett.

1719/13 végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbírósganon 1912. évi Sp. 1387. számú végzése következtében Dr. Popu Viktor ügyvéd javára 92 kor. 40 fill. s ár. erejű 1913. évi március hó 18-án fogantottított kielégítési végrehajtás utján le- és felüljuztat és 680 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: Szarvasmarhák nyilvános árverésen eladatnak. Mely árverésnek a petrosényi kir. járásbírósgán 1912. évi V. 97 számú végzése folytán 92 kor. 40 fill. tőkebetétele, és eddig összesen 35 kor. 10 fillérben bíroltag már megállapított költségek erejű, H. F. urikány községben végrehajtott szvendöd lakásán leendő megtartására 1913. évi november hó 10-ik napjának delutáni 1 órája határidőül kiutierrez és ahhoz a venni szándékozóknak ezenel oly megjelzéséssel hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. §-os 108. §-ai értelmében készpénzesítés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is elfognak adani.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felüljuztatják és azokra kielégítési jogot nyelnek vo, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt, Petrozsény 1913. évi okt. hó 23-án

Bíró János kir. bír. végrehajtó

Petrozsényi nagyközség előjáróságától

4906/913. kig.

Hirdetmény

a házbérvédelem bevallása tárgyában.

A házbéradó az 1914. évre kivetendő lévén, az ezen kivetés alapjául szolgáló házbérvallomási ívek benyújtására a m. kir. pénzügyminisztérium 1913. évi 102500. sz. alatt kiadott rendeletével az 1913. évi november hónap 2-től 30-ig terjedő időt tűzte ki.

A házadóról szóló 1909. évi VI. t.-c. 46. §-a értelmében a bevallás a községi előjáróságnál történik. A házbérvédelem bevallására mindig a tényleges háztulajdonos van köteleve.

Felhivatnak tehát a vallomásadásra kötelezettek, hogy a házbérvallomási ívet pontosan és a valóságnak megfelelően töltsék ki, s azt a községi előjáróságnál november 30-ig feltétlenül nyújtás be.

A bérlők vallomási ívén bizonyítják a vallomás helyességét, nevüknek a háztulajdonos felhívása folytán a megfelelő rovatra történt bejegyzése által. Ez a bejegyzés azonban a bérösszeg beírása előtt pénzbüntetést terhe alatti tilos.

Aki vallomását a kitűzött határidőig be nem adja, abban az esetben:

a) ha a megállapított adóalap 1000 koronát nem halad meg, a kivetés során megállapított házbéradónak 10%-át, illetőleg ha a részére szabályszerűen kézbesített és a vallomás benyújtására szóló felhívás vételétől számított 8 nap alatt sem adja be vallomását további 40%-át fizeti pótlék fejében.

b) ha pedig a megállapított adóalap 1000 koronát meghalad a kivetés során megállapított házbéradónak 50%-át illetőleg ha a részére szabályszerűen kézbesített és a vallomás benyújtására szóló felhívás vételétől számított 8 nap alatt sem adja be vallomását, az adónak további 250%-át fizeti pótlék fejében (Az 1909. évi VI. t.-c. 48. §-a illetve az 1912. évi LIII. t.-c. 39. §-a.)

Ha a vallomásra kötelezett a vallomási ívet a bérösszegnek beírása előtt írta alá a bérlőjével, annyszor büntetendő 5—200 koronáig terjedő rendbírósággal, ahány bérlőnél azt elkövette. Hasonló rendbírósággal büntetendő az a bérlő is, ki a vallomási ív aláírását ok nélkül megtagadja. (1909. évi VI. t.-c. 59. §-a)

Bíróilag büntetendő, vagyis jövedéki büntetendő eljárás alá eső kihágást követ el a tényleges birtokos, ha a vallomási ívben adóköteles jövedelmet szándékosan elhallgat, vagy abban, tudva valótlan nyilatkozatot tesz, mely az adó megrovódítására alkalmas. Ha ennek a kihágásnak elkövetésében a bérlő is szándékosan részi

vesz, ez a tulajdonossal egyenlően büntetendő.

Tájékoztatással szolgáljon végül, hogy a vallomásadásra kötelezett a bevallás kötelezettségé alól fel nem menti az a körülmény, hogy a vallomási ív részére hivatalból kézbesítve nem lett.

Petrozsény, 1913. október 31.

A község előjáróság nevében:

Hatzellhoffer Ferenc,
jegyző.

SZUCHI ANTAL ÖRÖKÖSEI

birtokát képező

HÁZ

üzlethelyiséggel (a vizen-től örökáron eladó. Értekezni lehet bármikor

SZUCHI ANTAL-NÁL VULKÁNBAN, KORHÁZ-UTCA 29.

KOLLARIT-BÖRLEMEZ

kaucsuk-kompozícióval bevont ruganyos, viharbiztos és időálló szagtalan fedőlemez. A jelenkor legjobb tetőfedőlemeze.

Végtelenül tartós!!

régi zsindeletyők átfedésére kiválóan alkalmas. Sem mészolni, sem mészlével bekenni nem kell.

Petrozsényi képviselete: KÁRÁSZ ELEMÉRNE.

THIERRY A. gyógyszerész BALZSAMA

Unálthatatlan hatású ládó- és mellbetegeknek, enyhíti a baltarhat, meggyógyítja a fájdatart okozó köhögést, Torokgyulladás, rekedtséget és gégebetegséget megszüntet, valamint láz, köhögés, jó hatáson gyomorgörcs és kolika ellen. Gyógyhatású aranyér és alsóli bántalmának, tisztítja a vesekét, élvéggyógyezzo és elősegíti az emésztést. Kitűnően bevitt fogfájásnál, lyukas fogak, szájtüsző, valamint az összes száj vagy gyomortól eredő bűz. Giltizók ellen biztos hatású. Meggyógyít minden sebet, sebhelyet, orrbántót, lázról eredő hólyagot, kelet szemölcsöt, égési sebeket, megfagyott testrészeket, varrt és kiütéseket. Fájhatalmak ellen kitűnő hatású. Minden bántánál, különösen influenza, kolera és más járványoknál kizárólagos legyen.

Írjunk: Thierry A. Órangyógygyártárnak Pragera Rohitsch mellett.

12 kis vagy 6 dupla vagy 1 nagy specialitív 5/60 kor. Nagyobb megrendéseknél jelentékeny árengedmény!

THIERRY A. gyógyszerész egyedül valódi CENTIFOLIA KENŐCSÉ

Allein echter Balsam aus der Schuttenberger Fabrik als A. Thierry in Pragera bei Rohitsch-Sauerbrunn

bunkalt. képrádmények, valamint társ ellen. Írjunk, rohadás és köhögés, hólyag-égési sebnél, hossza betegségekkel előforduló fültekévesnél, vértelkenél fülfolyásnál, valamint kúpális ellen gyermekéknél sít. sítb. kiűző hatású — 2 tégely ár 3/60. korona a pénz előzetes beküldése vagy utánvét mellett kapható. —

Budapestben kapható: Török József gyógyszerésztárolban, valamint az ország legtöbb gyógyszerésztárolban. — Nagybán: Thalmayer és Seitz, Kochnmeister módosít és Radnóczyics Testvérek drogeriáikban Budapestben kapható. — Ahol nincs terakent rendeljék közvetlenül!

THIERRY A. Órangyógygyártar PREGRADA (Rohitsch-Sauerbrunn mellett)

